بررسی تناسب زمان اختصاص یافته به درس جامعهشناسی با عناصر محتوا، روش تدریس و ارزشیابی از منظر ذینفعان برنامه درسی

(متخصصان، دبیران و دانش آموزان)

فریناز کرزه بر-دانش آموخته کارشناس ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه الزهرا(س) **پروین احمدی'**-استادیاردانشگاه الزهرا(س) **مژده وزیری**-استادیار دانشگاه الزهرا(س) و عضو شورای عالی آموزش و پرورش

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی زمان اختصاص یافته در برنامه درسی جامعه شناسی(۱) سال دوم انسانی از دیدگاه شرکاء برنامه درسی (دبیران، دانش آموزان و متخصصان) در سال تحصیلی ۹۱–۹۰ در دبیرستان های دولتی دخترانه ی شهر تهران بوده است. روش تحقیق توصیفی (پیمایشی)، جامعه آماری پژوهش، دبیران زن درس مطالعات اجتماعی و دانش آموزان سال دوم انسانی مدارس دخترانه مناطق ۲۹گانه شهر تهران، همچنین، کارشناسان و مؤلفین سازمان پژوهش و برنامه ریزی که به نوعی در تألیف و تدریس کتاب جامعه شناسی شرکت داشته اند. روش نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای سهمیه ای بوده که با استفاده از جدول مورگان ۴۴۳ نفر دانش آموزو ۶۵ نفر از دبیران و ۱۵ نفر از کارشناسان به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار پژوهش، پرسشنامه محقق ساخته بود که جهت حصول اطمینان از روایی آن توسط صاحب نظران و اساتید راهنما و مشاور مورد بررسی و تأیید قرار گرفت و پایایی پرسشنامه با اجرای آزمایشی بر روی ۳۰ نفر از دبیران و ۳۰ نفر از دانش آموزان با ضریب آلفای کرونباخ ۶۸٪ برای دانش آموزان و ۸۷٪ برای دانش آموزان و ۶۸٪ برای دانش آموزان با ضریب آلفای کرونباخ کلی به دست آمده حاکی از این بود که از نظر کارشناسان و دبیران تناسب بین عنصر زمان و برنامه درسی "جامعه شناسی یک" در حد متوسط بوده، ولی این تناسب از نظر دانش آموزان با بوجه به زمان اختصاص یافته به درس جامعه شناسی(۱) تناسب زمان با محتوای فصول ۲و۳ از نظر دانش آموزان پایین و از نظر دبیران و متخصصان متوسط ارزیابی گردید. این تناسب در مورد فصل اول در حد بالا و متوسط ارزیابی شد. امکان ارائه بازخورد به دانش آموزان با توجه به زمان اختصاص یافته پس از انجام ارزیابی در حد پایین بود.

کلید واژه ها

عناصر برنامه درسی، زمان اختصاص یافته، محتوا، روش تدریس، ارزشیابی، شرکاء برنامه درسی، جامعه شناسی(۱)

مقدمه

مدارس و دانش آموزان، اولیاء، معلمان، مدیران و کارکنان آن اسپران زمان ٔ هستند. به جای تعیین استانداردهایی جهت یادگیری، از برنامههای زمانی جهت برنامهریزی در زمینههایی چون زنگ تفریح، زمان رفت و آمد یا زمان تعطیل شدن مدارس یاد برده می شود و کمتر به عنصر زمان جهت تدریس و میزان یادگیری دانش آموزان یرداخته می شود (McEneancy 8 meyer, 2000). تاثیر زمان در مدراس از دید صاحب نظران آموزشی بسیار چشمگیر است:

- زمان اختصاص یافته به آموزش در طول روز در سراسر کشور با اختلاف بسیار کم(در مدارس دولتی و غیر دولتی و تفاوتهای اقلیمی و جغرافیایی)، در تمامی مدارس کشور مشابه است. به عنوان مثال اغلب مدارس بین ساعات (۱۳:۱۵ -۷:۳۰) و یاره ای دیگر بین ساعات (۱۳–۸) دایر هستند.۲
- با اختلاف بسیار کم، طول سال تحصیلی (دوره آموزش مدرسه ای) با توجه به تفاوت شرایط اقلیمی استانهای مختلف، در فاصله زمانی اول شهریور ماه تا ۱۵ تیر ماه تعیین می شود (به ۹ ماه و حدود ۲۰۰ تا ۲۲۰ روز) 7 .
- در شرایط فعلی، برنامه هفتگی واحدهای آموزشی در قالب ۵ روز هفته و روزانه بین ۶ تا۸ ساعت تنظیم شده است ^{۴*}. - بدون توجه به سادگی و پیچیدگی محتوا و ضریب دشواری مفاهیم، ساعات آموزشی اختصاص یافته به هر یک از موضوعات درسی بر اساس تعداد واحدهای آن درس طراحی گردیده است. علاوه بر آن در طراحی این زمان به تفاوت سطح علمي فراگيران، كمتر توجه شده است.

با وجود دل مشغولی هایی که در مورد زمان وجود دارد، توجه کمی نسبت به چگونگی استفاده از آن مبذول می شود، این در حالی است که گرچه ساختار آموزشی تغییر نکرده است، ولی محتوای موضوعات درسی تغییرات قابل توجهی داشته است. به خصوص، در حوزه ی علوم اجتماعی که در دورههای گذشته بیشتر به بررسی جوامع باستانی و تمدنهای گذشته می پرداخت، ولی امروزه، این مباحث جای خود را به بحث هایی در مورد قومیت های مختلف، انسان شناسی و محیط طبیعی و زیستی داده است. به عبارت دیگر، گرچه در حوزههای علوم اجتماعی بحثهای فراوانی صورت میگیرد، ولی هنوز زمان اختصاص یافته به این مباحث، همان زمانی است که طبق استانداردها و ساختار از پیش تعیین شده ثابت مانده است (Frank et . al., 2000)

با توجه به تغییرات ایجاد شده در محتوا و بالا رفتن حجم محتوا، زمان بندی رسمی آموزشی طبق تحقیقات انجام شده در این زمینه (گزارش ملی کمیسیون آموزش آمریکا ۲۰۰۰–۱۹۸۰) جواب گوی این تغییرات و حجم فزاینده ی محتوا و مباحث مطرح شده نمی باشد. بنابراین ، جهت نیل به اهداف تعیین شده در برنامه درسی علوم اجتماعی و ایجاد زمینه برای یادگیری بهتر، پرداختن به چنین موضوعاتی ضروری به نظر می رسد.

طبق تحقيقات انجام گرفته (Mansury, 2004) در طي ساليان گذشته انتقادات زيادي به كتاب جامعه شناسي (۱) وارد است. از جمله طولانی بودن مطالب کتاب، عدم تنظیم مطالب کتاب از ساده به پیچیده، اصطلاحات و عبارات دور از ذهن و به خصوص متناسب نبودن حجم کتاب با زمان ارائه شده .انتظار می رود زمان اختصاص یافته نه فقط جهت ارائه محتوا مورد استفاده قرار گیرد، بلکه فرصتی برای استفاده از روشهای فعال تدریس و ارائه بازخورد از طریق ارزشیابی تکوینی برای دانش آموزان و دبیران فراهم آورد. با توجه به این موارد، وضعیت موجود چگونه است؟

طبق تحقیقات وزیری کاشانی(Vaziry kashani, 1986)، یادگیری علوم اجتماعی و فهم دانش آموزان از مطالب کتب حاضر با روش تدریس معلم و زمان آموزش ارتباط مستقیم دارد. فرنودیان (Farnodian, 2008) طی پژوهشی به بررسی عوامل موثر در تعیین محتوا و حجم کتب تعلیمات اجتماعی دورهی دبیرستان پرداخت. آنچه از اظهارات دانش آموزان و معلمان به دست آمد این بود که مطالب کتاب مشکل بوده و از فهم اکثر دانش آموزان خارج است. حجم کتاب زیاد و متناسب با ساعات پیش بینی شده در برنامه نیست. همچنین دانش آموزان علاقه زیادی به مطالب مورد بحث در کتاب ندارند (Farnia & purraza, 2010). کاظم یور (Kazempur, 2010) در پژوهشی جهت ارزشیابی برنامه درسی اجرا شده در درس مطالعات اجتماعی، اثر بخشی این برنامه درسی را سنجید و دریافت که فعالیت های اجتماعی خارج از کلاس و زمان

^{1 -} Prisoners of time

۲ ۲ و ۳ و ۴ و ۵ کلیه اعداد و ارقام مطابق با مجموعه مصوبات شورای عالی آموزش و پرورش می باشد. * در تاریخ ۲۵-۱۳۹۰ ماده ی زیر به آیین نامه ساماندهی زمان آموزش در دوره ی متوسطه و راهنمایی تحصیلی اضافه شد: ماده۶ – برنامه های آموزشی و تربیتی رسمی مدارس راهنمایی تحصیلی و متوسطه با رعایت جداول مواد و ساعات تدریس هفتگی مصوب شورای عالی آموزش و پرورش منحصرا در ۵روز اول هفته ساماندهی و اجرا می شود.

اختصاص یافته به درس مورد نظر در سطح نابهینه ای قرار دارند. همچنین نهاوندی (Nahavandi, 1998) در یکی از فرضیه های خود مبنی بر حجم مطالب کتاب و زمان اختصاص یافته به این نتیجه رسید که تنها ۱۳ درصد از معلمان تناسب بین برنامه درسی جامعه شناسی و زمان آموزشی را در حد کم ارزیابی کردند و بقیه این تناسب را در حد خوب و متوسط ارزیابی کرده اند. صادقی جولا و نارمنجی (Jola & Narmanji, 2002)، تناسب بین حجم کتاب جامعه شناسی (۱) و ساعات تدریس آن را در حد متوسط به بالا ارزیابی کرده اند. کیامنش (Kiamanesh, 1995) در پژوهشی با عنوان «ارزشیابی جامع از نظام جدید آموزش متوسطه در سال های تحصیلی ۷۳-۷۱ » یکی از نتایج تحقیق خود را ناهماهنگی حجم کتاب های درسی با ساعت های پیش بینی شده برای تدریس آن ها اعلام کرد.

از آنجا که درس جامعه شناسی به عنوان یکی از دروس اصلی در زمینه ی بررسی انسان و جامعه ی انسانی است، ضرورت خاصی در رشته علوم انسانی به خصوص در دوره ی متوسطه پیدا می کند. با توجه به دشواری محتوای کتاب جامعه شناسی و نظر برخی از متخصصان و دبیران در مورد کافی نبودن زمان آموزشی جهت تدریس کتاب و اهمیت عنصر زمان در یادگیری، پژوهش حاضر درصدد بررسی این مهم می باشد.

لازم به ذکر است که مقصود از عنصر زمان، مدت زمان اختصاص داده شده به درس جامعه شناسی از سوی شورای عالی آموزش و پرورش، یعنی $\underline{\Upsilon}$ ساعت آموزشی در $\underline{\Upsilon}$ هفته جهت تدریس به دانش آموزان میباشد. هر ساعت آموزشی طبق مصوبه شورای عالی آموزش و پرورش ۶۶ دقیقه می باشد.

به گفته کارشناسان ، یکی از دروسی که با مشکل زمان آموزش روبه رو است کتاب جامعه شناسی (۱) می باشد. این پژوهش در صدد است که جوانب این مساله را از نظر شرکای برنامه درسی (دبیران ، دانش آموزان و متخصصان) بررسی نموده و راهکارهای مناسب ارایه دهد.

یک برنامه ی درسی از عناصر متفاوتی تشکیل می شود که شامل هدف، محتوا، روشهای تدریس، ارزشیابی، فعالیت های یادگیری، مواد و منابع آموزشی، فضا، زمان و گروه بندی فراگیران است. از آنجایی که در پژوهش حاضر به چهار عنصر محتوا، روش تدریس، ارزشیابی و زمان پرداخته شده است، در ادامه به شرح این عناصر پرداخته می شود:

محتوا

محتوا عبارت است از مفاهیم، مهارتها و گرایشهایی که از سوی برنامه ریزان انتخاب و سازماندهی می شود و در عین حال، محتوا، آثار حاصل از فعالیت یاددهی – یادگیری معلم و شاگردان را نیز در بر می گیرد(Maleki, 2005:64).

در برنامه ریزی درسی یک جنبه ی اساسی و مهم، زمانبندی دروس و تنظیم محتوا بر اساس زمان است. سازماندهی و تنظیم محتوا باید با سرعت و زمان اختصاص یافته در سیستم آموزشی هماهنگ شود. تعداد مفاهیم،اصول، تعمیم ها و نظریه ها در یک واحد یادگیری یا یک کتاب درسی بر زمانی که صرف خواندن و فهمیدن آن می شود تأثیر دارند. عواملی نظیر تراکم در ارائه نظریات، نسبت اطلاعات مهم به اطلاعات بی اهمیت در واحد متن و چگونگی تبیین آن در کاهش یا افزایش زمان مورد نیاز برای خواندن تأثیر دارند (Sadeghian, 2004).

به استناد منابع و مباحث موجود، در ایران شیوه ی انتخاب و سازماندهی محتوا بر اساس رویکرد موضوعات درسی (رشته های مجزا) بوده (Ahmadi, 2012) ، محتوای برنامه ی درسی جامعه شناسی از «علوم اجتماعی» گرفته شده و بر آنچه که مراجع تصمیم گیری برای یادگیری دانش آموزان مهم می دانند، مبتنی است. از ویژگی آموزش علوم اجتماعی در ایران وجود مدیریت و برنامه ریزی متمرکز سیستم آموزشی ، مشارکت دادن کلیه ی ذی نفعان در تهیه ، اجرا وارزیابی برنامه ها، مفاهیم ثقیل آموزشی ، تدریس خطی مطالب ، کمبود زمان تدریس ، استفاده ی ناکافی از روش ها و شیوه های فعال و مشارکت جویانه و تکیه بر کتاب و جزوه محوری و عدم توجه به موضوع ها و مفاهیم مرتبط با تربیت شهروندی و جهانی درکتاب های درسی و برنامه های آموزشی مدارس است (Govazi, 2009) .

روش تدریس: در انتخاب روش های تدریس توجه به اصل هماهنگی میان روش تدریس واهداف و محتوا و ارزشیابی و زمان تدریس ضروری است (راهنمای برنامه ی درسی علوم اجتماعی دوره ی متوسطه، ۱۳۸۸). در راهنمای برنامه درسی علوم اجتماعی، به روش های تدریس سخنرانی، حل مساله، پرسش و پاسخ و بارش مغزی اشاره شده است. به

نظر می رسد از این روشهای تدریس به عنوان روشهایی که در آموزش درس علوم اجتماعی می توان استفاده نمود یاد می شود. با توجه به مطالب گفته شده، می توان نتیجه گرفت که بهترین روش تدریس برای درس جامعه شناسی وجود ندارد ، بلکه با توجه به صلاحدید دبیر و محتوای دروس می توان در کنار روش های فعال تدریس همانند گروه های کوچک و یادگیری به صورت مشارکتی و حل مسأله ، از روش های پرسش و پاسخ و روش توضیحی (سخنرانی) نیز استفاده کرد .

در پرسشنامه ی پژوهش حاضر، از میان روش های تدریس، روش تدریس بحث گروهی، پرسش و پاسخ، سخنرانی و حل مسأله که در راهنمای برنامه ی درسی علوم اجتماعی آمده است به دلیل این که دارای کاربرد بیشتر بوده و برای دبیران شناخته شده تراست مورد توجه قرار گرفته است.

ارزشیابی پیشرفت تحصیلی: ارزشیابی پیشرفت تحصیلی، داوری و قضاوت در مورد آموخته ها و تغییر رفتار دانش آموزان در جهت نیل به اهداف آموزشی است که از طریق سنجش و اندازه گیری حاصل می شود. ارزشیابی از آموخته های دانش آموز در هر درس به سه صورت ورودی، تکوینی و پایانی و با اهداف مشخص شده صورت می گیرد (ardakani et al., 2012:203).

راهنمای برنامه ی درسی علوم اجتماعی دوره ی متوسطه نیز ارزشیابی پیشرفت تحصیلی را به دو نوع ارزشیابی مستمر و ارزشیابی پایانی، به شرح زیر می داند:

ارزشیابی مستمر: نوعی از ارزشیابی است که میزان پیشرفت یادگیرنده را در هر مرحله از تدریس معین می کند و شامل ارزشیابی از فعالیت های یادگیری دانش آموز به طور انفرادی یا گروهی در طول ترم یا نیم سال تحصیلی است. منظور از ارزشیابی در پژوهش حاضر این نوع از ارزشیابی است.

ارزشیابی پایانی: دراین ارزشیابی مجموعه ی آموخته های دانش آموزان در طول یک دوره ی آموزشی تعیین می گردد و هدف آن نمره دادن به دانش آموزان برای ارتقا از یک مرحله ی آموزشی به مرحله ی دیگر است (راهنمای برنامه ی درسی علوم اجتماعی،۱۳۸۸: ۵۴–۵۳)

تقسیم بندی زمان در برنامه درسی

آندرسون (Anderson, 1983)، بلوم (Bloom, 1976) و فیشر و همکاران (Fisher et.al, 1980) برداشت هایی در مورد تقسیم بندی زمان داشته اند که به صورت زیر آورده شده است:الف) زمان اختصاص داده شده که شامل موارد زیر است: زمان مدرسه، زمان کلاس، زمان لازم برای هر موضوع درسی. ب) زمان درگیر شدن در فعالیت ٔ ج) زمان یادگیری آکادمیک ٔ (ALT) درادامه به تعاریف انواع زمان و ارتباط آن ها با یکدیگر اشاره می شود:

زمان اختصاص يافته

برلاینر (۱۹۹۰-Berliner) زمان اختصاص یافته را مدت زمان موجود در تقویم آموزشی جهت تدریس یک موضوع درسی می داند. مایرز و مایرز (۱۹۹۱ هم Mayers & Mayers) نیز معتقدند زمان اختصاص یافته ، مقدار زمان اختصاص داده شده به دانش آموزان است تا بتوانند وظایف تحصیلی خود را با حد اکثر بازدهی انجام دهند. زمان اختصاص یافته به صورت های زیر می باشد:

الف) زمان مدرسه: زمان مدرسه، مقدار زمانی است که مدرسه برای آموزش صرف می کند. این زمان معمولا به صورت سالیانه یا نیم سالانه (ترم)، هفتگی و روزانه تعیین و اعلام می گردد و در بردارنده ی زمان رسمی مدرسه می باشد و پوشش مناسبی برای زمانی که دانش آموز در مدرسه به سر می برد محسوب می شود. طبق تحقیقات نصر(۲۰۰۶Nasr)، ایران بعد از ژاپن و آلمان بیشترین روزهای تحصیلی در طول سال را دارا می باشد و با هلند یکسان است. اما، تعداد روزهای تعطیلات ملی – مذهبی در ایران تقریبا سه یا دو برابر کشورهای دیگر است. از مهر ۱۳۹۰ تعداد روزهای سال تحصیلی در ایران از ۶ روز به ۵ روز کاهش یافته است. لذا ، روزهای سال تحصیلی از ابتدای مهر تا پایان خرداد ۱۹۰ روز و تعطیلات ایران از ۶ روز به ۵ روز کاهش یافته است. لذا ، روزهای سال تحصیلی از ابتدای مهر تا پایان خرداد ۱۹۰ روز و تعطیلات

⁻ Allocated time

^{2 -}time - on - task engaged time

^{3 -} Academic Learning Time

رسمی (ملی، مذهبی)۲۶ روز می باشد'.

ب) زمان کلاس درس: مدت زمانی که بدون وقفه در کلاس و یا مکان های مشابه آن صرف می شود و تابع مقررات خاص است، زمان کلاس درس است.

ج) زمان موضوع درسی: مدت زمانی است که صرف یک موضوع یا ماده ی درسی می شود. این زمان نشان می دهد که یک موضوع تا چه میزان در نظام آموزشی حائز اهمیت است و ممکن است به صورت سالیانه، هفتگی و یا روزانه اعلام شود(Musavipur, 2007).

براساس پیش نویس سند برنامه درسی ملی، تعداد روز های سال تحصیلی از ۱۸۰ تا ۲۰۰ روز در سال متغیر است. در کشور ما با احتساب ایام امتحانات، روزهای سال تحصیلی ۲۱۰ روز است (Nasr, 2006). طبق پیش نویس سند ملی برنامه ی درسی، طول زمان آموزش های مدرسه ای برای ابتدایی و دورهی اول متوسطه ۲۰۰ روز در ۴۰ هفته و برای دورهی دوم متوسطه (سال دوم ، سوم وچهارم دبیرستان) ۲۲۰ روز در ۴۰ هفته خواهد بود. (زمان مدرسه) دوره ی آموزش مدرسه ای با توجه به تفاوت شرایط اقلیمی استان های مختلف، در فاصله ی زمانی اول شهرپور ماه (زمان شروع) تا ۱۵ تیر ماه (زمان پایان) تعیین می شود . مدارس می توانند با توجه به توانایی مخاطب، دشواری درس، شرایط اقلیمی و ساعات تحصیلی مصوب زمان جلسات درسی را از ۳۰ دقیقه تا حد اکثر ۹۰ دقیقه برگزار نمایند. (پیش نویس برنامه درسی ملی، ۱۳۸۹ :۴۴). زمان درگیرشدن با موضوع درسی: صرفا مدت زمان آموزشی صرف شده نیست که سطوح یادگیری دانش آموزان را تعیین می کند، بلکه چگونگی و سطح درگیری دانش آموز در طول آن زمان از جهت وظایف مرتبط با انتظارات برنامه ی درسی وارزشیابی نیز در این امر مؤثر است. زمان درگیری دانش آموز، زمانی است که دانش آموز به موضوع درسی مورد نظر توجه می کند. گرچه میزان درگیری تحت تأثیراین امر قرار دارد که تدریس با توجه به وجود تفاوت های فردی دانش آموزان به خوبی سازمان یافته باشد. فیشر و همکاران (Fisher et al., 1980) اعتقاد دارند که زمان درگیری دانش آموزان بین زمان یادگیری آکادمیک و زمان اختصاص یافته قرار دارد. نرخ درگیری می تواند به طور گسترده ای از۵۰ درصد برای درگیری در سطح یائین تا ۹۰ درصد برای سطوح بالا متغیر باشد. موسی یور، زمان درگیرشدن با موضوع درسی را این گونه تعریف می کند. به زمانی گفته می شود که شاگرد در فرآیند یاددهی – یادگیری به طور فعال حضور دارد. این زمان به تعاملات معلم وشاگرد مربوط است و متأثر از تعداد شاگردان ، شرایط کلاس ، موضوع درس و توانایی معلم و انگیزه ی دانش آموز می باشد (Musavipur, 2007).

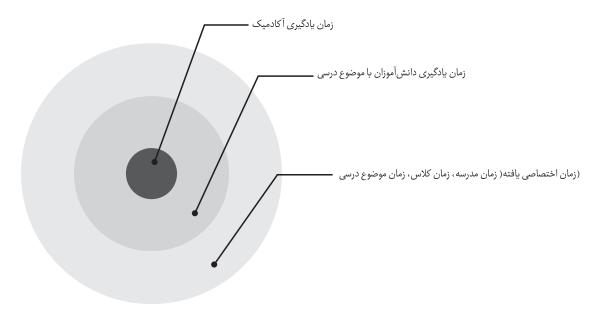
زمان یادگیری آکادمیک: یادگیری آکادمیک، مدت زمانی است که دانش آموزان مشغول به کار بر روی وظایف سنگین که در سطوح قابل توجهی از دشواری قرار دارند می شوند (Berlinz, 1990). بیل متزکر (Bill Matzekr, 2003) نیز تعریفی کامل مشابه با تعریف برلاینر را از یادگیری آکادمیک ارائه می دهد و این زمان را در پایین ترین قسمت هرم یادگیری یعنی جایی که منجر به یادگیری واقعی می شود قرار می دهد. زمان یادگیری آکادمیک به دستاوردهای دانش آموزان مربوط است: زمانی که بیشترین زمان آموزشی جهت یادگیری در اختیار است. زمانی که آموزش به خوبی سازمان یافته باشد و دانش آموزان را درگیر کند و هنگامی که زمان کلاسی جهت رسیدن به محتوای مهم آموزشی به خوبی تنظیم شده باشد. دراین صورت است که می توان از دانش آموز انتظار داشت که به خوبی یاد بگیرد(Arenson et al., 2002). در صورتی که از زمان به گونه ای مؤثر استفاده شود، افزودن به میزان زمان اختصاص یافته بی معنا خواهد بود و ممکن است تنها تغییری بسیار کوچک در یادگیری ایجاد شود. زمان یادگیری آکادمیک کسری از میزان زمان اختصاص یافته به هر موضوع درسی است. این امرمهمترین عامل مرتبط با یادگیری است . ممکن نیست تنها با دوبرابر کردن زمان اختصاص یافته، زمان یادگیری صحیح از آن، آکادمیک را نیز افزایش داد. در عوض افزایش اندکی به میزان زمان اختصاص یافته، در صورت به کارگیری صحیح از آن، آکادمیک بود نی مناح به سطح بالاتری از یادگیری آکادمیک شود.

با درنظر گرفتن انواع گوناگون تقسیم بندی های صاحب نظران داخلی و خارجی و همپوشی بعضی تقسیم بندی های ارائه شده و با توجه به موضوع پژوهش حاضر که بررسی عنصر زمان اختصاص یافته است، جمع بندی زیر ارائه می شود: زمان اختصاص یافته ی آموزشی وسیع ترین نوع زمان است که انواع زمان مدرسه، زمان کلاس درس و زمان موضوع درسی را در بر می گیرد و می تواند مترادف با زمان آموزشی باشد. چنانچه در زمان ذکر شده در کلاس، دانش آموزان در

فرآیند تدریس و یادگیری فعالانه حضور داشته باشند و با معلم خود تعامل برقرار کنند، زمان درگیری حاصل شده است ولی هنگامی که این درگیری ادامه داشته باشد و دانش آموزان بتوانند علاوه بر درگیری موضوع درسی، بر حل و فهم مسائل و مفاهیمی که درسطح بالایی از دشواری قرار دارند فائق آیند، در این صورت است که یادگیری در بالاترین سطح خود رخ می دهد. کوچکترین دایره در شکل (۱) نمایانگر بهترین نوع استفاده از زمان آموزشی است که به زمان آکادمیک مرسوم است.

شکل ۱: نوع استفاده از زمان آموزشی

مسأله ی زمان اختصاص یافته در یادگیری عمیق': زمانی که محتوای بسیار زیادی برای پوشش دادن و تدریس وجود داشته باشد، پاسخ طبیعی معلمان در مواجه شدن با این قضیه این است که برای هر عنوان درسی ، زمان کمتری را در برنامه ریزی درسی صرف کند. اما زمانی که اهداف شامل یادگیری عمیق محتوای پیچیده و دشوار می شود، زمان اختصاص یافته کمتر برابر با زمان آکادمیک کمتر می شود.

دریک مطالعه موردی مشخص شد که زمانی که از دانش آموزان انتظار می رود مقادیر زیادی مواد آموزشی را در مدت زمان فشرده فراگیرند، چه پیش خواهد آمد. در این تحقیق، ۳۰۰۰ دانش آموزپایه ی هشتم تحت تعلیم یک معلم در درس علوم اجتماعی قرار گرفتند. در طی یک دوره آموزش ۱۲ هفته ای (زمان اختصاص یافته) بیش از ۷۰٪ از دانش آموزان بر مفاهیم اصلی مسلط بودند و هم در آزمون تستی و هم تشریحی تسلط خود را به موضوع نشان دادند. در حالی که وقتی زمان اختصاص یافته به ۶ و ۳ هفته کاهش یافت، هرچند دانش آموزان کماکان به سوالات تستی پاسخ می دادند، اما تسلط آن ها به سوالات تشریحی به کمتر از نصف تقلیل یافته بود. این نتایج نشان می دهد که کاهش در زمان تدریس ممکن است منجر به این شود که محتوا تحت پوشش در آید، اما یادگیری عمیق حاصل نمی شود. گرچه اختصاص زمان بیشتر، تنها قسمتی از راه حل است و استفاده ی کارآمد از آن تعیین کننده ی راه حل است (Kelark, Lin, 2003).

پرسش های پژوهش

پژوهش حاضر به دنبال پاسخگویی به پرسش های زیر می باشد:

سوال اصلی: آیا از نظر افراد نمونه(کارشناسان، دبیران و دانش آموزان) زمان اختصاص یافته به برنامه درسی جامعه شناسی (۱) مناسب است؟

سوالات فرعى:

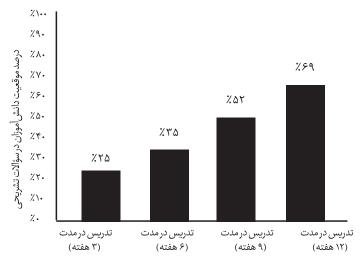
Deep learning

^{2 –}Covered

۱ – آیا زمان اختصاص یافته در برنامه ی درسی جامعه شناسی (۱) با محتوا تناسب دارد؟

۲ – آیا زمان اختصاص یافته در برنامه ی درسی جامعه شناسی (۱) با روش تدریس (پرسش و پاسخ، حل مساله، بحث گروهی، سخنرانی) تناسب دارد؟

۳- آیا عنصر زمان اختصاص یافته در برنامه ی درسی جامعه شناسی (۱) با ارزشیابی (مستمر) تناسب دارد؟

نمودار۱: تأثیر زمان اختصاص یافته برمیزان درک مفهومی دانش آموزان (کلارک و لین ،۲۰۰۳)

روش پژوهش

روش پژوهش حاضر از نوع توصیفی ـ پیمایشی است. جامعه آماری، کلیه دبیران زن درس جامعه شناسی (۶۵ نفر) و دانش آموزان دختر دوره متوسطه ی رشته علوم انسانی(۳۲۸۶ نفر) شهر تهران و متخصصان و برنامه ریزان درسی است. از طریق روش نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای سهمیه ای ۵۶ نفر از دبیران و ۳۴۶ نفر از دانش آموزان با استفاده از جدول مورگان و به صورت تصادفی از ۵ منطقه در شهر تهران انتخاب شدند. همچنین، تعداد ۱۵ نفر از متخصصان سازمان پژوهش و برنامه ریزی به عنوان نمونه در دسترس حاضر به همکاری با پژوهشگر شدند.

جهت جمع آوری اطلاعات و داده های مربوط به مبانی نظری و پیشینه ی پژوهش از روش کتابخانه ای استفاده شده است. همچنین، برای نظر سنجی دبیران، کارشناسان و مؤلفین و دانش آموزان از پرسشنامه ی محقق ساخته استفاده شده است. پرسشنامه از ۳ قسمت تشکیل شده است. قسمت اول مربوط به مشخصات جمعیت شناختی افراد نمونه(دبیران و کارشناسان)، قسمت دوم مربوط به تناسب زمان اختصاص یافته با محتوا، روش تدریس و ارزشیابی و قسمت سوم، چهار سؤال باز پاسخ ، به عنوان سایر اطلاعات است که در بخش نتیجه گیری از آن استفاده شده است. جهت تحلیل داده ها از روش آمار توصیفی و استنباطی (t تک نمونه ای و تحلیل واریانس) به وسیله نرم افزار spss استفاده شده است. به منظور اطمینان از روایی پرسشنامه، با اساتید راهنما و مشاور مشورت شد و نظر آن ها در تهیه و آصلاح پرسشنامه اعمال گردید و به تایید نهایی ایشان رسید. همچنین جهت اطمینان از پایایی، قبل از اجرای نهائی پرسشنامه برای اطمینان حاصل نمودن از قابلیت اجرایی آن به «اجرای آزمایشی» پرسشنامه مبادرت گردید و از آزمون آلفای کرونباخ استفاده شد . پرسشنامه برای دانش آموزان ۴۸٪ و دبیران ۴۸٪ محاسبه گردید. با توجه به اینکه آلفا در فاصله (۱–۰) آلفای کرونباخ پرسشنامه برای دانم از لحاظ پایایی در سطح بالااست .

یافته های پژوهش

۷۳ درصد از کارشناسان مرد و ۲۶/۷ درصد از کارشناسان زن بوده اند. بیشترین درصد از کارشناسان در سنین بین ۴۶ تا ۵۰ سال قرار داشته اند و بیشترین تعداد کارشناسان دارای سابقه ی کار ۲۱ تا ۲۰سال بودند. همچنین، کارشناسان در رشته های علوم اجتماعی، تاریخ، جامعه شناسی و برنامه ریزی آموزشی تحصیل کرده بودند که رشته ی علوم اجتماعی بیشترین درصد را داشت. ۹ نفر از کارشناسان دارای مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد و ۶ نفر مدرک دکترا داشتند. کارشناسان با سابقه ۱ تا ۵ سال ، ۶ تا ۱۰ سال و ۱۱ تا ۱۵ سال بیشترین درصد را در تألیف کتب علوم اجتماعی به خود اختصاص می دادند. در بین دبیران ، دبیران با سابقه ی ۱۱ تا ۲۰ سال بیشترین درصد را به خود اختصاص داده اند. همچنین ، افراد با سابقه بیشترین درصد را در تتماعی بیشترین درصد را داشته اند.

جدول (۱) نتایج آزمون t در مورد سوال پژوهشی اول از دبیران ، دانش آموزان و کارشناسان

<u> </u>									77, 07 77 77 077 0.									
Test valu=3										، انحراف استاندارد			یانگین	م		تعداد		
سطح معناداری			درجه آزادی			Т												
دانش آموزان	كارشناسان	دبيران	دانش آموزان	كارشناسان	دبيران	دائش آموزان	كارشناسان	دبيران	دانش آموزان	كارشناسان	دبيران	دانش آموزان	كارشناسان	دبيران	دانش آموزان	كارشناسان	دبيران	
,\.\\.	., ۴۹۲	٠,٠٢٨٢٧	٣۴۵	4	9	-4,446	٠,٧٠٠	., f V A	., Darta	٠,۵۲۳۲۸	., ۴۴۲۸۹	۲,۸۹۸۳	٣,٠٩٧٢	٣,٠٢٨٣	V47	۵۱	98	

با توجه به یافته های جدول ۱ ، از نظر دبیران و کارشناسان تناسب بین زمان آموزش با برنامه درسی جامعه شناسی (۱) در حد متوسط است . اما از نظر دانش آموزان این تناسب در حد پایین ارزیابی شده است .

جدول (۲) نتایج آزمون tدر مورد گویه های سوال اول فرعی پژوهش

				Testva				دارد	میانگین انحراف استاندارد					تعداد					
	ىنادارى	سطح مه		Ĺ	رجه آزادی)		T		2	\-		2			2			ą
دانش آموزان	<u>7</u>	كارشناسان	دبيران	دانش آموزان	كارشناسان	دبيران	دانش آموزان	كارشناسان	دبيران	دانش آموزان	كارشناسان	دبيران	دانش آموزان	كارشناسان	دبيران	دانش آموزان	كارشناسان	دبيران	شماره گویه ها
	٠,٨٠)		٠,٠۴٢	24.7	4	88	, Y & Y	::	۲,۰۸۰	., ۸۵۴۵۸	٠,٧۵۵٩	., 19989	r,44AF	÷.	٣,٢۵٠.	747	۵۲	30	_
	٠,٣٧٠		٠,۶۹٩	7.60	9,	8	٠,٨٩٧	7,900	٠,٣٨٩	., 40140	138.	13373.	7,.627	٣,٧٣٢	۲,٠٢۵٧	446	87	80	٢
	:	٠,٧٥١	۲۰۰۰۰	7.40	<u>*</u>	ଷଷ	474,7-	,٣٢٣	4,77.7	.,9.469	٠,٧٩٨٨	.,۵۷۹۹۷	۲,۸۲۳۷	7,9 7.7	۳,۲۵۰۰	746	۵۲	80	} -
	:	٠,٧٥١	١,٠٠٠	24.0	9.	8	-4,474	, ٣٢٣	:.	., 98 111	٠,٧٩٨٨	٠,۶ ۸۲۵۵	7,7018	7,9,7	; ;	スチン	۵۱	30	2
	٠٠٠٠٠	٠,٣٢٢	۲۶۰۰۰	٣٤٥	4	ଷ	-1,476	1,.٢٨	1,9.16	4,54.19	۰,۵۶۵	., 275 49	۲,۹۰۲۵	۳,۱۵۰۰	٣,١٣٣٩	242	8,	30	نمره کل محتوا
								، است ؟	۱) چگونه	ﻪ شناسی (رس جامع	محتوای د	ی آموزش	ه درس برا	ں ۲۵ جلس	ن اختصاص	۱- میزار		
ے، علوم	, اجتماع	نی، کنش	علوم انسا	ی، اهمیت	علوم انسان	انسانی،	نبل، کنش	ِسالهای ق	ه شده در	لالب آموخت ن و	: (مرور مص ی در یونار	, که شامل وم اجتماع	، فصل اول نینه ی عل	ناسی و پینا	ر ۹ جلسه ه ه جامعه ش شود، چگون	، تاریخچ	اجتماعي	گویه	
												است؟	ِد، چگونه	ىی) می شو	س ۷ جلسه هان اجتماء	و انواع ج	اجتماعى	ब	
	، شناخت	عی عقلی	فت اجتما	حربی، شنا	بتماعی ت -	شناخت ا	ت علمی، ه	واع شناخ	تماعی، ان	شناخت اج	ر دروس (نه است؟	م که شامل شود، چگو	، فصل سو قرآن) می	به محتوای متماعی در	ں ۹ جلسه ، شناخت اج	، اختصاص شهودی،	۴- میزار اجتماعی		

جدول (۳)نتایج آزمون tدر مورد گویه های سوال دوم فرعی پژوهش

		Testva	lu=3			، انحراف استاندارد			می	داد	تع	
ح معناداری	t درجه آزادی سطح معناداری											
كارشناسان	دبيران	كارشناسان	دبيران	کارشناسان دبیر <i>ان</i>		كارشناسان	دبيران	كارشناسان	دبيران	كارشناسان	دبيران	شماره گویه ها
٠,٠٠٧	•,•••	14	۵۵	-٣,1۶٢	٠,٨١۶۵٠	۰,۹۴۲۵۰	۲,۳۳ ۳ ۳	7,1479	۱۵	۵۶	۵	
•,•••	•,•••	14	۵۵	۶,۰۸۹	10,049	۰,۵۹۳۶۲	۰,۵۲۱۲۹	٣,٩٣٣٣	۳,۷۶۷۹	۱۵	۵۶	۶
۰,۳۸۴	٠,٠٠١	14	۵۵	-+, 499	-٣,۴٣۶	٠,٨۶١٨٩	1,171.1	۲,۸۰۰۰	7,471	۱۵	۵۶	γ
۰,۵۴۶	۰,۳۷۴	14	۵۵	٠,۶١٩	۰,۸۹۶	۰,۸۳۳۸۱	۰,۷۴۵۳۳	٣,١٣٣٣	۳,۰۸۹۳	۱۵	۵۶	٨
٠,۶۲۸	٠,١٢٩	14	۵۵	۰,۴۹۶	-1,541	٠,۴۴۵۲١	٠,۶۲٨٨۴	٣,٠۵٠٠	۲,۸۷۰۵	۱۵	۵۶	نمرہ کل روش تدریس
	دارد؟	ى مسئله وجود	تدریس حل	ستفاده از روش	يزان امكان أ	یافته به چه م	مان اختصاص	- با توجه به ز ^ه	۵			
	دارد؟	خنرانی وجود	، تدریس س	استفاده ازروش	ميزان امكان	، يافته به چه	مان اختصاص	- با توجه به ز	۶		گویه ها	
	د دارد؟	ث گروهی وجو	دریس بحہ	ىتفادە از روش ت	زان امکان اس	افته به چه می	ن اختصاص ب	با توجه به زما	-Y			
	ود دارد؟	ش و پاسخ وجو	اریس پرسن	تفاده از روش تد	زان امکان اس	فته به چه میز	ن اختصاص یا	با توجه به زمار	-λ			

طبق نتایج جدول(۲)، پرسش های ۱ تا ۴ به این سوال پژوهشی اختصاص یافته بود که از نظر کارشناسان این تناسب در سوالات ۱، ۳ و ۴ در حد متوسط و در مورد سوال ۲ در حد بالا ارزیابی گردیده است. دبیران نیز این مقدار زمان را برای محتوای کتاب در حد متوسط و مناسب ارزیابی کردند. اما دانش آموزان در مورد فصول ۲ و ۳ زمان آموزشی را مناسب ارزیابی نکردند و در بقیه سوالات این تناسب را در حد متوسط دانستند.

پرسش های شماره ۵، ۶، ۷ و ۸ پرسشنامه دبیران و کارشناسان مربوط به این سوال پژوهشی است. طبق نتایج جدول از نظر دبیران و کارشناسان امکان استفاده از روش سخنرانی در حد بایین ، امکان استفاده از روش سخنرانی در حد بالا و امکان استفاده از روش پرسش و پاسخ در حد متوسط ، با توجه به زمان اختصاص یافته می باشد.

با توجه به تجزیه و تحلیل این سوال پژوهشی، کارشناسان نسبت به دبیران ودانش آموزان نظر مساعدتری در مورد تناسب عنصر زمان با ارزشیابی داشته اند.

پس از بررسی سوال اصلی و سوالات فرعی پژوهش، در ادامه پژوهشگر نظر دبیران و کارشناسان را درمورد زمان مناسب برای تدریس و انجام فعالیت های هر یک از مباحث جویا شد که نتایج زیر حاصل شد:

فصل اول (علوم اجتماعی):

از نظر کارشناسان ۹۰دقیقه زمان مناسبی برای هر یک از دروس این فصل می باشد.

از نظر دبیران، دروس کنش انسانی و کنش اجتماعی به ۶۰ دقیقه زمان جهت تدریس نیاز دارند و برای سایر دروس این فصل ۹۰دقیقه و بیشتر زمان مناسبی است.

فصل دوم (جهان اجتماعی):

کارشناسان برای این فصل نیز زمان ۹۰دقیقه را پیشنهاد کردند.

از نظر دبیران هم به جز درس جهان اجتماعی که ۶۰ دقیقه زمان برای آن پیشنهاد شد ، ۹۰دقیقه برای سایر دروس کافی ست.

مباحث فصل دوم (شناخت اجتماعی)

کارشناسان زمان ۹۰دقیقه و بیشتر را برای این فصل و دروس مربوط به آن زمان مناسبی دانسته اند.

اما دبیران زمان مناسب برای تدریس دروس شناخت اجتماعی عقلی و شناخت اجتماعی شهودی ۹۰دقیقه و بقیه موارد را ۶۰دقیقه پیشنهاد کردند.

یافته های جانبی پژو هش

بین نظرات افراد نمونه در مورد تناسب عنصر زمان با برنامه درسی جامعه شناسی (۱) تفاوت معنا داری وجود ندارد. بین نظرات کارشناسان در مورد تناسب عنصر زمان با برنامه درسی جامعه شناسی (۱) به تفکیک سابقه ی کار، سابقه ی کار در

فرعى پژوهش	به سوال سوم	گویه های مربوط	ج آزمون tدر مورد ُ	جدول (۴) نتایا
حرحي پروسس	به سوال سوم	ويد هي هربوت	ع رسول ادر سورد	جدوں (۱) عاد

Testvalu=3										عراف استاندار	انح			تعداد				
ی	طحمعنادار	2w	ی	رجه آزاد	در		T		_						_			
دانش آموزان	كارشناسان	دبيران	دانشآموزان	كارشناسان	دبيران	دانش آموزان	كارشناسان	دبيران	دانش آموزان	كارشناسان	دبيران	دانش آموزان	كارشناسان	دبيران	دانشآموزان	كارشناسان	دبيران	شماره گویه ها
*,***	۰,۲۶۵	•,•••	742	14	۵۵	-4,417	-1,18•	۴,۵۲۸	1,.8078	1,1177•	۰,۶۱۹۷۵	7,7547	۲,۶۶۶۷	٣,٢٣٢١	748	۱۵	۵۶	٩
۰,۹۱۴	٠,٢٣٨	•,•••	۳۴۵	14	۵۵	٠,١٠٨	1,774	٣,٩۶٨	۰,۹۹۸۵۳	1,04804	٠,۶٠۶۲۴	٣,٠٠۵٨	٣,٣٣٣٣	۳,۳۷۵۰	748	۱۵	۵۶	1.
۰,۰۷۳	٠,٠٢٩	٠,١٧٢	۳۴۵	14	۵۵	1,799	7,477	١,٣٨٣	1,.4099	٠,٧۴٣٢٢	٠,٧٧٢٩٢	٣,١٠١٢	7,4887	7,7714	748	۱۵	۵۶	11
•,•۴١	١,٠٠٠	•,•••	۳۴۵	14	۵۵	-۲,•۵۲	•,•••	٣,٩۶,	1,17581	۰,۹۲۵۸۲	٠,۶٠۶۲۴	۲,۸۷۵۷	٣,٠٠٠٠	٣,١۴٢٩	748	۱۵	۵۶	17
٠,٠١۶	٠,١١١	٠,٠٠٩	۳۴۵	14	۵۵	1,108	1,7.7	-۲,۶۹۵	1,.7117	۰,۹۱۰۲۶	۰,۶۹۴۱۳	٣,٠۶٠٧	٣,۴٠٠٠	7,7714	748	۱۵	۵۶	١٣
	٠,٣٣۴	۰,۸۱۱	۳۴۵	14	۵۵	-۲,۴۲۸	١,٠٠٠	-+,74+	1,.114	٠,٧٧۴۶٠	۰,۵۵۵۶۷	۲,۸۶۷۱	۳,۲۰۰۰	۲,۷۵۰۰	748	۱۵	۵۶	14
•,•••	۰,۷۵۱	•,•••	۳۴۵	14	۵۵	-8,•18	-+,٣٢٣	-4,771	1,1.4.٢	۰,۲۹۸۸۱	٠,٧۶۲۵۶	7,8418	۲,۹۳۳۳	۲,۹۸۲۱	748	۱۵	۵۶	۱۵
۰,۰۰۴	٠,١٠۴	۰,۱۵۴	۳۴۵	14	۵۵	-۲,9٠١	-1,74.	1,448	۰,۹۸۲۲۸	۰,۵۹۳۶۲	۰,۴۱۵۹۰	۲,۸۴۶۵	7,7777	۲,۵۱۷۹	748	۱۵	۵۶	18
٠,٠٠٣	٠,۶۲۸	۰,۱۵۴	۳۴۵	14	۵۵	-٣,••λ	۰,۴۹۶	1,448	•,80407	۰,۷۱۵۶۸	۰,۴۱۵۹۰	۲,۸۹۴۱	٣,٠٩١٧	٣,٠٨٠۴	745	۱۵	۵۶	نمرہ کل ارزشیابی
				دارد؟	ه وجود	زش داده شد	مفاهيم آموز	، نسبت به	، در هر جلسه	دانش آموزان	ان ارزشیابی	ه میزان امک	ے یافتہ بہ چ	ان اختصاص	جه به زم	۹ – با تو		
			?							، دانش آموزار								
				رد؟	وجود دا	ے دادہ شدہ				, دانش آموزار								
										، در پایان هر								
										ے در پایان هر							"	گویه ه
					د؟					فورد و نتایج								
			. 1		- 1					به نقاط ضعف								
ا دانش	لاس توسط	تید) در کا	رس امو خ	ازاین د	وانچه	فلاصه كنيد	م کلیدی، -	ِس (مفاهی	، دراخرهر در	شخص شده	مرین های م	کان انجام تہ	چه میزان ام					
														1.	وجود دارد	اموران		

تدوین کتب درسی، رشته ی تحصیلی و مدرک تحصیلی تفاوت معنا داری وجود ندارد. بین نظرات دبیران در مورد تناسب عنصر زمان با برنامه درسی جامعه شناسی (۱) به تفکیک سابقه ی کار، سابقه ی کار در تدریس کتب علوم اجتماعی و نیز رشته ی تحصیلی تفاوت معنا داری وجود دارد. افراد با سابقه ی کار ۱۶ تا ۲۵ سال نسبت به افراد ۱ تا ۵ سال و افراد ۱ تا ۵ سال در مقایسه با افراد ۶ تا ۱۵ سال نسبت به تناسب عنصر زمان با برنامه درسی جامعه شناسی (۱) موافقت بیشتری دارند. افراد با سابقه ی تدریس مطالعات اجتماعی به مدت ۶ تا ۹ سال و ۱۲ تا ۱۵ سال و ۱۵ سال به بالا نسبت به افراد ۱ تا ۳ سال نظر نا مساعد تری دارند. دبیران با رشته ی تحصیلی علوم اجتماعی نسبت به دبیران با رشته های تاریخ و روانشناسی سال نظر نا مساعد تری نسبت به تناسب عنصر زمان با برنامه درسی جامعه شناسی (۱)دارند .

بحث ونتيجه گيري

با توجه به سوال اصلی پژوهش و نتایج حاصل از این سوال، گرچه تناسب بین عنصر زمان و برنامه درسی جامعه شناسی (۱) از نظر کارشناسان و دبیران در حد متوسط ارزیابی گشته است، اما باید به این موضوع نیز توجه داشت که اکثر کارشناسان و متخصصین ، خود در تألیف کتاب سهیم بودند و به همین دلیل نسبت به تناسب محتوای کتاب و زمان تخصیص یافته نظر مساعدی داشتند. شاید تعصب نسبت به نتیجه ی کار خود منجر به این قضاوت شده باشد. دغدغه ی اصلی دبیران محتوای آموزشی کتاب بود و از نظر آنها مفاهیم گنجانده شده در کتاب متناسب با سطوح شناختی دانش آموزان سال دوم انسانی برنامه ریزی نشده بود و مفاهیمی فلسفی و دینی (مانند عرفان کاذب، شناخت شهودی، جهان توحیدی)که چندان مرتبط با درس جامعه شناسی نبوده و پیچیده و نامفهوم بودند در محتوای کتاب فرجود داشت. دبیران اظهار داشتند با وجود کم شدن حجم کتاب، چگالی و وسعت مفاهیم موجود در کتاب درسی بسیار ثقیل بوده و مطالب زیادی را پوشش می داد. این مطالب برای دانش آموزان سال دوم انسانی که اولین سالی است که این کتاب را به عنوان درس تخصصی مطالعه میکنند بسیار سنگین بوده و قابل درک نیست. همین امر به دبیرانی

که متخصص رشته ی علوم اجتماعی بودند، اجازه ی توضیح بیشتر برخی مفاهیم را نمی داد و توضیحات منحصرا، به مطالب کتاب ختم می شد. اینجاست که مساله قابلیت یادگیری و انعطاف در انتخاب محتوا آن گونه که ملکی (,Maleki می 2005) اشاره کرده بود اهمیت خود را جلوه گر میسازد. بعضی محتواها خارج از حد تجربیات دانش آموزان انتخاب می شوند و یادگیری آن برای آن ها دشوار است. همچنین برنامه ریزان درسی باید محتوا را با توجه به زمان تخصیص یافته، منابع قابل دسترس،کارکنان و فضای آموزشی انتخاب کنند (Maleki, 2005: 153). ذکر این نکته نیز قابل توجه است که دبیرانی که در رشته علوم اجتماعی تحصیل کرده بودند، نسبت به دبیران دیگراعتقاد به کمبود زمان آموزشی داشتند، لذا برای دروسی از قبیل شناخت اجتماعی عقلی و شناخت اجتماعی شهودی اختصاص زمان بیشتر از ۹۰ دقیقه آموزشی را مد نظر داشتند و موافق با افزایش زمان تدریس جامعه شناسی به مدت ۲ – ۱ ساعت آموزشی در هفته بودند.

از تحقیقات انجام شده همسو با نتایج حاضر می توان به تحقیق نهاوندی (Nahavandi, 2008)، نارمنجی (Nahavandi, 2008)، ضادقی جولا (Sadeghi Jula, 1996) اشاره کرد که در آن ها به گونه ای به هماهنگی متوسط و مناسب بین حجم و محتوای کتاب و ساعات تدریس اشاره شده است. تحقیق فرنودیان (Fanodian, 2008) در مورد اظهارات دبیران و دانش آموزان در ارتباط با تناسب محتوای کتاب درسی تعلیمات اجتماعی و ساعات پیش بینی شده جهت تدریس آن همسو با نتایج پژوهش حاضرنیست.

اما نظر قریب به اتفاق دبیران و کارشناسان در مورد تناسب زمان آموزشی موجود جهت استفاده از روشهای تدریس فعال مانند پرسش وپاسخ ، بحث گروهی و حل مساله نا مساعد بود. آنها بر این نظر بودند که به منظور به کار گیری این روش ها باید به هر درس ۲ جلسه ی آموزشی اختصاص داده شود. لذا بیشتر دبیران از روش سخنرانی برای تدریس استفاده می کنند. این روش گرچه مختص کلاس های پر جمعیت است و می تواند بیش از کتاب ها، ذوق و علاقه در دانش آموزان به وجود آورد. ولی در این روش معلم متکلم وحده است و شاگردان منفعل و تفاوت های فردی آنها منظور نمی گردد (۱۵۵–۱۵۵ (۱۵۵ (۱۵۵ (۱۵۵ مازمان آموزشی و نیز محتوای کتاب امکان استفاده از روش های فعال تدریس را ازدبیران گرفته است. بنابراین، دبیران و کارشناسان زمان آموزش را فقط جهت انتقال مفاهیم درس به دانش آموزان کافی دانستهاند که این انتقال مفاهیم، توسط روش سخنرانی صورت می گیرد و روشهای فعال چون روش حل مساله و بحث گروهی و پرسش و پاسخ به زمان بیشتری نیاز دارد.

میزان تناسب روش بحث گروهی با عنصر زمان از نظر کارشناسان در حد متوسط و از نظر دبیران در حد پایین ارزیابی گردید. همسو با نظر دبیران در پژوهش حاضر، در مورد روش تدریس بحث گروهی، عار محمدی (Yarmohammadi, 2011) نیز به این نتیجه رسید که معلمان شهر بیجار اعتقاد دارند که زمان کافی برای این روش تدریس در نظر گرفته نمی شود و عامل عدم اختصاص زمان را به عنوان یکی از موانع روش تدریس بحث گروهی مطرح کرد. وزیری کاشانی (Vaziri Kashani, 1986) در تحقیقی به این نتیجه دست یافت که بین یادگیری دانش آموزان در دروس اجتماعی با روش تدریس معلم ارتباط مستقیمی وجود دارد و در این ارتباط از زمان آموزشی به عنوان عامل مهم در نحوه ی تدریس و یادگیری دانش آموزان یاد کرد. این عدم هماهنگی زمان آموزش و روش تدریس در دروس دیگر هم مصداق دارد. ابیضی (Abizi, 2008) نیز در تحقیق خود به این نتیجه رسید که زمان پیش بینی شده برای درس حسابان با روش آموزش این درس هماهنگی نداشته است.

در مورد ارزشیابی تحصیلی و تناسب آن با زمان آموزش درس جامعه شناسی، طبق نتایج تحقیق حاضر، به دلیل کمبود وقت، امکان ارائه بازخورد وجود ندارد. عدم امکان بازخورد، اهمیت ارزشیابی تکوینی را زیر سوال می برد. زیرا هنگامی که زمان کافی جهت تحلیل سوالات آزمونهای کلاسی وجود نداشته باشد، امکان اصلاح اشتباهات و رفع اشکالات درسی فراگیران وجود نخواهد داشت و بدین ترتیب، هدف ارزشیابی مستمر و تکوینی که بهبود شرایط یادگیری و اصلاح خطاهاست محقق نخواهد گشت. بدین ترتیب، دبیران قادر نخواهند بود به نقاط ضعف ومشکلات دانش آموزان پی ببرند و در راستای حل آن بر آیند. این گونه به نظر می رسد که کارشناسان و دبیران زمان کلاس درس را بیشتر به ارائه دروس و اتمام فصول کتاب اختصاص می دهند و کمتر به میزان درک مفهومی دانش آموزان از مطالب ارائه شده و علت یابی مشکلات و نقاط ضعف آن ها (بازخورد) در ارتباط با محتوای کتاب هنگام ارزشیابی اهمیت می دهند.

از آنجائی که دبیران و دانش آموزان خود این برنامه را تجربه کرده اند و پرسشنامه ها پس از امتحانات ترم اول بین

آنها توزیع شده بود، می توان نتیجه گرفت با توجه به زمان اختصاص داده شده دبیران نمی توانند ارزشیابی مداوم از دانش آموزان را در طول سال تحصیلی انجام دهند و در صورت انجام ارزشیابی نمی توانند بازخورد لازم را از نتایج این ارزشیابی بگیرند. در نتیجه اشکالات کار خود را متوجه نمی شوند و همین طور قادر به برطرف کردن اشکالات درسی دانش آموزان نیستند.

یژوهشگر موفق به یافتن تحقیقاتی که به ارزشیابی و رابطهی آن با زمان آموزشی در حوزهی درس مطالعات اجتماعی بوده و همسو با نتایج پژوهش حاضر در این زمینه باشد، نشده است.

در ارتباط با اختصاص زمان بیشتر به درس جامعه شناسی و نظرات نه چندان مساعد دانش آموزان در مورد تناسب بین عنصر زمان و درس جامعه شناسی، هرچند طبق گزارشات اسمیت (Smith,1979) و بورگ (Burg,1980) وقتی دانش آموزان مقادیر بزرگ تری از زمان تخصیص یافته را تجربه می کنند ، موفقیت آن ها کمی بهتر از آن هایی است که مقادیر کمتری را تجربه می کنند (Katen, 1989) ، اما این امر لزوماً به این معنا نیست که ساعات بیشترکلاس های درسی منجر به کسب نمرات بهتر می شود. با استناد به گفته های فیشر و همکاران (Fisher, 1980)، موسی پور (Musapur, 2007)، آرنسون (–Arn son, 2007)، متزكر (Matzker, 2003) و برلاينر (Berliner, 1990)، و طبق نتيجه گيري پژوهش حاضر در مورد نوع استفاده از زمان آموزشی(شکل۲–۳)، درصورتی می توان افزایش زمان اختصاص یافته را نشانه ای برای پیشرفت تحصیلی دانست که به همان میزان زمان یادگیری آکادمیک و زمان درگیر شدن دانش آموزان در موضوع درسی نیز افزایش یابد. در غیر این صورت، افزودن به زمان اختصاص یافته بی معنا خواهد بود و شاید تنها برای دانش آموزان ضعیف تر مناسب باشد. در نتیجه اختصاص زمان بیشتر، صرفا قسمتی از راه حل است و استفاده ی کار آمد از این زمان تعیین کننده ی موفقیت است. در اینجاست که نقش مهم دبیران در درگیر کردن دانش آموزان با مفاهیم درسی، تنظیم زمان کلاسی جهت رسیدن به محتوای آموزشی و ایجاد جو کلاسی مناسب در استفاده ی مناسب از زمان آموزشی بسیار تعیین کننده است. بدون در نظر داشتن عوامل قید شده حتی افزودن زمان آموزشی به محتوای ثقیل کتاب و در نظر نداشتن سطح شناختی دانش آموزان و انتظار گرفتن نتایج دلخواه ، نتیجه ای در بر نخواهد داشت . لذا پیشنهادات زیر به مسئولین درس جامعه شناسی توصیه می شود:

- ۱. متناسب کردن محتوای کتاب درسی جامعه شناسی (۱) با میزان درک و فهم و آموخته های قبلی دانش اموزان.
- ۲. برگزاری کلاس های ضمن خدمت برای دبیران در رابطه با مدیریت زمان و استفاده موثر از زمان آموزشی موجود.
- ۳. بازبینی و باز نویسی کتاب با توجه به ملاک ها و معیارهای استاندارد علمی و فاصله گرفتن مطالب کتاب از مباحث فلسفى و يرداختن به موضوعاتي از قبيل مكاتب اجتماعي.
- ۴. جویا شدن نظرات گروه آموزشی دبیران مطالعات اجتماعی در مورد محتوای کتاب درسی جامعه شناسی و زمان آموزشی لازم جهت تدریس کتاب قبل از تالیف کتاب درسی جدید.

به دبیران توصیه می شود:

- در بعضی از دروس که نیاز به توضیحات مفهومی بیشتری دارند و در آن ها مفاهیم کلیدی بیشتری به کار رفته است از تدریس به شیوه ی سخنرانی کاسته و زمان بیشتری را به تدریس به شیوه ی بحث گروهی اختصاص دهند.
- اختصاص دادن ۲ جلسهی آموزشی یا بیشتر از آن به دروسی که به شیوهی مشارکتی و گروهی به دانش آموزان تدريس مي شود.
- فعال کردن دانش آموزان با درگیر کردن آن ها در مباحث درسی و شرکت دادن آن ها در بحث گروهی (افزایش میزان یادگیری دانش آموزان)

Abyazy, k. (2008). Check the time on account of the perspective of the curriculum syllabus partners. Master's thesis, martyr Beheshti University. [In Persian]

Ahmadi, P. (2012). Designing and organizing the curriculum content, curriculum integrated interdisciplinary approach. Tehran: Aiej. [In Persian]

Aronson, j & et al. (2002). Making time count .wasted policy brief. Available at: www.Aera .net.

Benavot. Α. Amadio. M. (2004).Α Global Study Intendof Instructional .Time1980-2000 ed and Official School Curricula, Available at: http://ns. World bank.org.ru/ecaedu.bg.

Berliner, D.C. (1990). How time is spent In elementary classrooms, *Ttime to learn*, (pp.33-63).

Clark ,D . & Linn, M.C. (2003). Designing for knowledge integration: the impact of instructional time, the journal of the learning sciences, 12(4), pp.457 – 93.

Cotton, Kathleen. (1989). Educational time factors. Available at www.nwrel.org

Farnia, M. & Ali Rezaie, S. (2010). Qualitative and quantitative studies of sociology books, ¬ secondary content humanities curricula based on a social perspective. Journal of Education, 6 (2), 174-153. [In Persian]

Frank, David John & Suk-ying Wong. (2000). Embedding National Societies Worldwide Changes In University History Curricula, 1985-1994.

Gvazy, A. (2009). Comparative Study analytical approach to the selection and organization of curriculum content in social studies and citizenship education in primary education in Iran and Sweden. Journal of Educational Innovation (25) 7, 48-11.

K. M., E. Ghaffari, Khalil. (2010). Curriculum evaluation conducted, theoretical branches of secondary education, social studies using a three-dimensional model Rvbytayl." New approach, Journal of Educational Administration, (3) 2, 108-89. [In Persian]

Kiamnsh, A. (1999). A comprehensive evaluation of the new system of secondary education in theoretical branch of Tehran. Ministry of Education, Department of Secondary Education. [In Persian]

Maleki , H. (2002). Lesson planning guide. Tehran: Message Android. [In Persian]

Mansouri, M. (2003). Review of Sociology textbook (1) second year of high school humanities according to the concept in sociology. Master's thesis, Islamic Azad University, Central Tehran Branch. [In Persian]

Mceneancy, Elizabeth & john w. (2000). The content of the curriculum. An institutional perspective." Available at: www.eric.edg.gov

Metzeker ,B .(2003). Time and Learning. Available at: www.eric. Org

Musapur, N. (2007). National Education training document, the committee theoretical studies, Moderator: October Mehr Mohammadi, Mahmoud, Supervisor: Civil, Hassan. [In Persian]

Myers and Myers, (1990). An introduction to teaching and school.

Nahavandi, A. (1998). Evaluation Books Social Sciences, Social Science, Sociology (1) and (2) based on a predetermined time, a new system of secondary education from the perspective of teachers and students Susa city. Master's thesis, Allameh Tabatabai University.

Nasr, Ahmed, R., Leach, A. Sadat & Indigo, MR (2006). Education and training school, Iranian calendar comparison with other countries and its problems . ¬ Journal of Education, 81, 38-7. [In Persian]

National Curriculum programs of the Islamic Republic of Iran. (2011). Fundamental change of plans curricula and pedagogy, the project secretariat of the National Curriculum. The fourth map. Tehran: School. (Under review) [In Persian]

Partners Ardekani , J. , Riahi , H. & Razzaghi , H. (2012). Council of Higher Tehran: School. [In Persian] Sadeghi Jularya, R. (1998). Opinions of teachers and students towards the content of social science books in the first year of the new system of secondary education in the city of Dezful. Master's thesis, Tarbiat Moallem University of Tehran. [In Persian]

Sadeghian, N. (2002). Research project, a comprehensive curriculum in the secondary. Tehran: Institute for Research and Planning Education . [In Persian]

Yarmohammadi , L. (2011). The problems of implementing the group discussion method of teaching in high schools. Bijar Teaching Sociology. Master's thesis, Allameh Tabatabai University [In Persian]

